

siue substantia naly, no diueras. Tuncem d, qz inribus nio, n
 dedit, d no qst, q l' qst; N' uideat in arbor ad forma,
 Sedne gl' uice de go ad mo, in nio multoties demisse, reuicta
 nio inribus, uolunt quidem substantia, d' n' ad no; in' jano au-
 ylline, den' ficut fluxus substantia naly, no diueras.

Superest ultima collatio substantia, videlicet aliena, in
 propria; Et qz, ut qz dimitte in ead' nio dari sub-
 stia ppria, et aliena? Sen go id uale, q' nio q' substantia, ad alie-
 nam substantiam. h'q. Patris, aut Filij, assumi p'ra, conserua-
 ta ppria substantia. N' qz, q' substantia unius assumi possit,
 q'nam hoc e' impossibile, sicut impossibile e', q' inderidi in-
 mie extat q'le; Et nio e' qz negiq' fundata in eie, im' e'
 ut dicitur in 2o d. de iuris. s. l. ad q'nam ad, si oio in-
 separabile, q'is e' regio inderendi in substantia, Extendi q'le,
 in mit' uentibus; Et extendi in alieno suppo, in substantia.
 N' certum manet, q' substantia ut possit per aliam, substantiam
 dedit; ut ne q'le de p'ra q' aliud ubi; N' e' qz, q' naly
 h' legit' amatio substantia ppria, ad assumptionem, ad Sub-
 stiam diuina; hoc n' certum e', ut uoluit ex humaniti q' d'ni,
 q' q'ra eant ppria substantia. Tota igit' dubitatio e', q' nio sub-
 stia, assumi possit, conseruata suo substantia, q' substantia unius
 q'p'uat?

Sim' op'ationem iudicio gl'ab'itorem, et ibiq' dubio con-
 firmat' d' h' q' attingimus, de acciente extra substantia
 h'q. i. d. de iuris. s. l. q' app' h'w, n'io sententia ppriam
 substantiam posse assumi ad diuina, q'ndammodo acciens, den' ppri-
 am inderiam, recipere n'io q'it extendi p'ra. Ita sentit
 Bachomius in 3o d. s. a. 2. Furt. d. 11. Met. s. 7. d. 76.
 qz accedunt det'isim' q'q', imo p'ra h'ar. it, q' oppositam
 sententiam amplectit' l' h'w. q' q' d. s. t. in q'ndam fatet, q'ra
 n'io sententia, nulla n'io conueniente (ita n' illi) impugnetur.
 n' q' h'ar sententia 2, qz nio, ut uoluit concedit, q'it q' en' d'ic-
 to in h'ar sent. q'it h'ar pluribus substantia alienis, aut e' p'p-
 riis, q' it q'it h'ar pluribus, q'ra alie sit ppria, alie-
 nas alteras. Negant uoluntate, q'nam e' substantia in aliena,

in eia mi, in d. cum sit in ordi ad niam. Ne in ipse nio,
 e separabilis, et sit Physice unitat' substantiam. Ad id, qd
 dicitur de nio, e opio, ita non dicitur fatens, qd nio, in
 logia inculcat, ad h. de posteriori resolu, Ad hanc
 nioe Phisic' qd e opio, de indarrio, e mo qd e exten-
 si in accente. Ne nioe qd e nio, et de mo qd e nio
 ab eo independens a nio; et de alio nioe qd e nio
 qd e applicari.

Sentio oppo, qd videtur impossibile nioe substanti-
 posse ad alienam substantiam aliam, multiplex
 huc dicit, tota gravitate. Har. sup d. i vi. Galen. 3. p.
 q. 3. qua. 3. Et quae 4. qua. 2. Arist. lib. d. 33. c. 2.
 Galenus de m. d. i vii, apud quo videtur p. plures, qd citat.
 Huius sentie principium fatentem, Abula iam in 3. argo, qd
 niam sentiam p. hanc; aliud e, qd p. hanc e, dicitur niam,
 aliquo nioe fatentem, cum ad dicitur ex dictis, dicitur p. hanc.
 Huius igit' qd e nioe dicit. In eadem hanc, in eod' hanc,
 qd sit ead' nioe, e unitas, qd e nioe hanc, qd e nioe
 ead' nioe, substantia sit p. hanc, e aliena. Hanc de nioe in eod'
 hanc, Nam in hanc nulla e repugnantia, ut vel Har. ipse fa-
 tetur. Hanc, qd e hanc. Et hanc hanc dicitur, dicitur qd e nioe,
 ead' hanc substantia, qd niam substantia e dicitur, qd e aliena.
 Ad videndum sentie, nioe de facto, ita accente, qd e
 nioe deponibilis, ab hanc hanc potest.

Ad argum' nioe, admittendo nioe, negando nioe-
 gium. Nioe nioe e qd e unitas, qd e nioe, qd
 nioe nioe, ead' nioe nioe, ad dicitur nioe nioe
 imaginariam, in nioe hanc, qd e nioe hanc, nioe nioe
 in eadem hanc, qd e nioe, si in hanc nioe nioe, dicitur
 nioe nioe ad duo nioe, nioe nioe in eod' hanc, qd e nioe, e
 nioe nioe. Substantia hanc, nioe nioe ad nioe nioe, nioe nioe
 hanc, in nioe nioe nioe nioe; ad nioe nioe dicitur. Et
 qd nioe hanc de facto, qd e nioe nioe, cum
 nioe nioe qd e nioe, substantia dicitur hanc, hanc nioe, qd
 humanae carat, nisi ab nouo miraculo, qd dicitur hanc.

casum tunc nō hūic, dicens ibi tunc homines, non vult hūc
 pō in hoc euentu, alii tunc hūc, si conferamus humanita-
 tem, et gloriā dīcam, ex vno se, vno dicitur, et plures
 alio ex alio. Tunc dicitur vna, vbi dicitur pluralitas, hūc pō,
 nempe humanitatis assumptae; si nō tunc, ut suppi, qd plu-
 ralitas suppiō si nō tunc, qd ut nō substantiū hūc
 dicitur pluralit, satis e multiplicatio pō, et suppi; qd iō hūc
 et plures hūc.

3° dicitur, et magis d. Et si plures humani-
 tates assumerent ab ead gloriā, dicens forent
 plures hūc, ex vno hūc. Sic vna. 2° p. d. 1. 1. 1. 1. n. 1. 1. 1. 1.
 dicitur in 2°, et 12. q. v. 1°. Quidam in 2. 3. 3. ad 2°. Aliquid dicitur
 vna hūc. 4. sum. tra. 1. c. 1. q. 1. sup. et. 4. q. 1. a. 1. qd ac-
 cedunt d. Thom. in 3°, et 1° q. 2. a. 3. ad 2°. Sic magis pro
 tunc ibi plures hūc. Tunc dicitur vna, ad multiplicatiōem nō substantiū
 tantum, satis e multiplicatio pō, et in nō vno multiplici-
 cati dicitur, qd e pō, qd nō substantiū hūc, hūc plura-
 lit, ac qd erant plures hūc. Constat 2°, qd si tunc plures
 assumerent ead humanitatem, dicitur vna hūc, qd pō nō
 multiplicat, qd e contrario sensu, ubi multiplicat hūc, ut
 fit in nō euentu, hūc et multiplicabunt. Et tunc
 qd vna sententia vna. dicitur, si dicamus, ad mul-
 tiplicatiōem nō substantiū, et vna substantiū, qd hūc, tan-
 tū hūc, qd suppiōne pluralitatem, qd hūc nō dicit, vno suppi
 sit vna hūc, eadem dicitur, et humanitatis si tunc. Sic opō
 nec vna requiri, ut aliquis dicat vna, qd ut dicat
 plures. In tunc plures ad vna, eadem humanitatem, dicitur
 vna hūc, qd vna vna ad componendum vna hūc, vna
 humanitatis; et vna dicitur plures hūc, tunc humanitatis, in ead
 suppi, qd multitudo signat dicitur, qd negat illas tunc
 humanitatis vna, ad componendum vna hūc, et plures
 vbi.

Certum e, tunc illas humanitatis, ad vbi generalitatis
 dicitur, et e tunc hūc. Hac sententia e d. Thom. q
 re attentius examinata opinio mutavit 2° p. 3. a. 1.

Dei, & filij Dei, dicitur hō, iocanti q̄ ad inimicū, p̄licatus
 utriusq̄ nō, s̄ eandē substantiā substantiā, in q̄ substantiā,
 q̄ nō fuit, q̄ nō nō assumptus fuit, ad substantiā
 abstrahens, coine dōy, tribus p̄sonis. q̄ 2° a priori, q̄
 nō iocanti dicitur exercet in dūy siḡ, substantiā
 q̄ eandē substantiā, d̄ in dūy tribus p̄sonis, d̄ eandē sub-
 stā absolutā, q̄ q̄m substantiā illa hō, q̄m hūitā exume-
 nati, d̄ substantiā Dei absolutā, q̄ q̄ 7° P̄sona dicitur
 incarnata, q̄ 7° P̄sona dicitur hōy, & hō ille dicitur Pa-
 ter d̄. Q̄m iocanti dicitur exercet in dūy siḡ,
 substantiā eadē substantiā, q̄ nō nō nō, substantiā talis,
 ut sit sup̄p̄m, d̄ nō nō nō, q̄ addat substantiā nō
 assumptā, sive aboqui substantiā sup̄p̄m sit, sive nō. Q̄m q̄m
 de facto nō q̄ dōm assumptus fuit ad substantiā, q̄
 q̄m relatiuū sup̄p̄m d̄, & substantiā d̄ q̄ in p̄sona hō
 q̄m, q̄m absolutā sup̄p̄m nō sit, hoc parum refert, sive
 impedit iocanti dicitur, uem utraq̄ substantiā, nōm sub-
 stantem uelat.

AD CAP. 13mo ALI, &

prentum q̄ntij.

Qui Ph. adierunt, q̄nti in dicitur, in habimur hūm, in cuius
 tractatione, breuitati studerim, uisus si soliti fuim, ad pre-
 ntum subit, aliq̄ ex p̄i, multas q̄m enodand, ut q̄ dignitate,
 p̄ntum illud tractam, in q̄ reliqua oia, q̄nta, p̄ntum.
 Nam, q̄ sup̄ p̄nta, p̄nta iam fuit, breuitati ad fastidium,
 Quo tanta, p̄ntum, In tal lege, ut p̄ntum d̄ p̄ntum, ex
 q̄ ad factioris expediend, uelam p̄ntum, nō, quam
 p̄ntum.

Disputatio 1^a De era q̄ntij.

Quae spectant ad q̄nti, dupli d̄ uisus, q̄nti, In q̄ 2^a hae
 tūy d̄. uisus, in q̄nti 2^a uisus, q̄nti d̄ q̄nti
 cū, In 2^a, q̄ numeret p̄i, & p̄ntum d̄ motu, d̄ am-
 p̄, q̄ p̄i sint q̄nti successus, uisus, In 3^a

Id est, si actus mensurae, solum est denotatio, extrinseca, in ipso men-
surato, et si sit in actu mensurati, et denotatio sumitur ex
actu istius, non utramque cum alia conferente, et denotatio
extrinseca, nec est, nec esse potest, ut sit, esse, aut proprietate quon-
dam, quod in reo mensurae actuali, non consistit quatenus esse: ut
causet, quod mensuratur, et mensuratum actu, sit quod conueniens, in
quod esse, quod maxime patet, in negatione. Ita est proprietas finitae
sicuti. Teste Aristotele, ut dicemus ad principia reorum, rebus men-
surati ad mensuram, et rebus rebus, quod non est mensura denotatio ex-
trinseca, ut in finitae mensurati. Proprietas rebus mensurae
nati ad mensuram. Quae sunt, et visibile, et reale, et rebus,
de qua supra scripsi. Hanc tamen rebus, non pendet ab ista men-
suram applicante actu, ad aliquam quatenus. Et ab ista
pendet denotatio, de qua supra scripsi, et rebus in ea finitae, et
operatur esse rebus et non rebus.

Si reus pars istius, dicitur videlicet quatenus non esse
positum, in mensura aptitudinali. Finitae
est, sine mensurae summatu actus, sine passiva, finitae
extensio, in quatenus, quod non mensura, quod cum esse prior
de sit in ea, quod est prior, et peculiaris, et extensio sit prior
in quatenus, et quatenus peculiaris, ut in ultima ista videlicet,
non consistit in quatenus, in reo mensurae aptitudinali. Kulla
nati autem, quoniam prior in quatenus quatenus, et illi cum petus, in
se extendit, quoniam parte mensuram aliam quatenus, et non
posse mensuram propriam ista, quae ut bene notavit Plotinus
in 2. de anima. et Durandus. Mensura licet in extrin-
seca non mensuratur, quod non est quatenus rebus, ut in ista finitae
in hac quatenus est mensurabilis, quae prior in ea ista quatenus
sicut, et mensuratur.

Quaeritur, ut saltem non mensura, sit aliqua
non proprietate quatenus. Sed affirmatur, in late
loquenda sit, de proprietate, dicitur licet, quae rigorosa proprietate,
est aliquid a se non denotatio, a se cuius est proprietate. Et non men-
suratur nihil est positivum, quatenus petus superius, et solum denotatio
sicut quatenus, et pugnantem, ut si ea innotescant aliter, vel ut

he p[er] se, & alia sunt nota, ad hunc modum p[ro]p[ri]o, unu[m] &
 sonum p[er] p[ro]p[ri]etate[m] eor[um], ut ratio declarandi. P[ro]p[ri]o
 in h[oc] notandum e[st] q[uo]d d[omi]natio e[st] mensura, n[on] q[uo]d
 mo, d[omi]natio e[st] accommodatio unius q[ui]t[us] ad aliu[m]: Na[m]
 Mensura e[st] numeratio, p[er] remotione[m] reb[um], q[ui]t[us] d[omi]natio
 titulandi, uno h[uius]modi mensura, & numeratio, ut p[er]
 p[ro]p[ri]etate[m] unitatis, q[ui]t[us] in reb[um] e[st] immutabilis inveniuntur.
 2° it[em] d[omi]natio, n[on] e[st] eia[m] q[ui]t[us], ut hoc it[em]
 declarat, sub[st]antia[m] sua[m] p[er] d[omi]natio[n]em,
 1° m[er]ito, 2° p[ro]p[ri]o. N[on] nullo ex his modis e[st] eia[m] q[ui]t[us],
 q[uo]d bene sic it[em] p[er] min[or]e[m] ap[er]tione[m] inveniuntur. P[ro]p[ri]o
 d[omi]natio[m] m[er]ito bene d[omi]natio, q[ui]t[us] it[em] m[er]ito p[ro]p[ri]o, si-
 ne alia d[omi]natio; d[omi]natio h[oc] e[st] d[omi]natio reb[um], p[er] q[ui]t[us]
 d[omi]natio p[ro]p[ri]o unitatis p[er] h[uius]modi; in q[ui]t[us] n[on] e[st] d[omi]natio
 se p[er] se, p[er] it[em] m[er]ito sine alia d[omi]natio, q[uo]d in
 h[oc] d[omi]natio, q[ui]t[us] eia[m] d[omi]natio unitatis, ag[er]e d[omi]natio, n[on] e[st]
 p[ro]p[ri]o eia[m] q[ui]t[us], m[er]ito e[st] d[omi]natio sit, in d[omi]natio ad u-
 elum separatio[n]em, n[on] e[st] eia[m] p[ro]p[ri]o q[ui]t[us]. Sum[us] h[uius] p[ro]p[ri]o
 m[er]ito d[omi]natio in d[omi]natio p[er] d[omi]natio, t[er]t[er]o al[ia] d[omi]natio
 d[omi]natio. Si d[omi]natio p[ro]p[ri]o fiat, q[ui]t[us] p[ro]p[ri]o unitatis, in-
 uenit supponat q[ui]t[us] in re it[em] d[omi]natio, hoc n[on] d[omi]natio e[st]
 exigit p[ro]p[ri]o d[omi]natio unitatis actualem in h[oc]; un[de] n[on] p[ro]p[ri]o p[er]
 q[ui]t[us] aut unitatis d[omi]natio, t[er]t[er]o d[omi]natio, m[er]ito d[omi]natio in h[oc] extra-
 d[omi]natio; q[uo]d d[omi]natio, e[st] quid valde remota, ad explicandam eia[m]
 q[ui]t[us].

Exp[re]ssenda igit[ur] e[st] eia[m] q[ui]t[us], & extensio; in me-
 rito d[omi]natio eia[m] p[er] se extensio, uno t[er]t[er]o ext[er]io sit
 triplex, aut subiect[us] ext[er]io ext[er]io, q[ui]t[us] p[ro]p[ri]o e[st] in eo, q[uo]d n[on]
 heat p[ro]p[ri]o p[er] integritate[m], aut ext[er]io in t[er]t[er]o, q[ui]t[us] nihil e[st]
 aliud q[ui]t[us] h[uius]modi p[er] integritate[m], in se unitatis, & d[omi]natio
 nata ad componendum aliquid t[er]t[er]o, seruat[ur] ordine[m] in se.
 3° ext[er]io e[st] in h[oc], q[ui]t[us] n[on] e[st] aliud, q[ui]t[us] h[uius]modi in loco d[omi]natio
 nata, e[st] ext[er]io. Et h[uius]modi, t[er]t[er]o, & aptitudinali
 e[st]; de h[uius]modi q[ui]t[us] videndum, in q[ui]t[us] nam ex illis, eia[m] q[ui]t[us]
 sit ext[er]io.

et confluent ad punctum, id est, unione extensa in toto.
 Quod si, quo extensio actualis in toto, separabilis est
 a gēte, gē nō ē de eā gēte, uno sine eā nō
 nequeat consistere, pōt autē, gēntiam hęc extēsiō in toto se-
 parabilis ē a substantiā, et a quovis alio ente mālī, gēntia
 hęc fit in gēte. Negantē inquirim concessio hęc. Id
 ē, qd ex eo dēus pōt confundere pōt substantiā, et uniuslibet
 scientiā mālī, qd multiplicat pōt unius in eā pōt,
 Et eam unius, uno dōus alius, ut nō hāt mag. nō, ut
 nequeat dōus multiplicare sibi unius in gēte, gē pōt
 dōus efficiere, ut dicit extensio unione in toto, qd consistit
 in eo, qd pōt unius ē, ordinatio, ut una dōus alius,
 dō pōt unius unius unius, et unius qd dōus pōt mul-
 tiplicare in re aliqua substantiā, et in dōus, et unione in
 pōt dōus unius, ut nō nulla alia in unius unius repug-
 nāt, gēntia supplementariā, et ordinē ad dōus pōt nulla
 ē, gē nō alio pōt, multiplicare in pōt aliqua gēntia, unius
 nō ē unius pōt. Et unius hęc extensio in toto, hęc, ut de eā
 gēntia gēntia, nō hęc substantiā, uno mag. eā hęc gē-
 nita, inseparabilis ē a substantiā, ut unius ē eā, ut fit in dōus,
 in gēntia gēntia hęc pōt ē, et sine quo gēntia hęc
 acquirit, ut extēsiō in toto, a gēntia dōus separabilis, gē in eā
 nō eā gēntia gēntia consistit.

Spiritus et p. Gas. 1. p. d. 196. c. 3., et de Luc.
 Quod n. 13. Fons. L. Dec. c. 12. q. 1. S. B.

qd ostendit extensio actualis in toto, et eam gēntia. In gēntia
 hęc ē indivisibilis, ut videlicet 1. q. hęc dōus, dō nō dōus
 nātā indivisibilis, in gēntia nō ēit actū extensio in toto, gēntia
 iam nō hāret substantiā hęc, uno hęc substantiā dōus,
 qd una pars nō ē unius alius, dō in euentu, qd gēntia
 dōus amittet extensio actualis in toto, eam una
 pars, ut dōus dōus unius, gē nō hāret in gēntia in-
 divisibilis pure hęc. pōt pōt hęc ē, admittere in-
 divisibilis in gēntia, gēntia eā negare, indivisibilis nō nō hęc.